

מאורות אל העבר

ט טבת תרנ"ה | 05/01/1895

מאת אנרי מאייר - ויקפדיה נחלת הכלל,

העלילה (פרשת דרייפוס)

הזעקה "אני חף מפשע" הדהדה ברחובות פריז. היא נשמעה באוזני המוני החיילים והקצינים שכונסו ביום ט' בטבת תרנ"ה (5.1.1895) לחזות בטקס הביזוי, כמו גם באוזני ההמון שליווה את הטקס בשאגות "מוות ליהודים". קפיטן אלפרד דרייפוס, קצין ארטילריה מצטיין, בן למשפחה יהודית מתבוללת, הואשם - על סמך ראיות קלושות שנפחו על ידי קצינים אנטישמיים - בריגול לטובת גרמניה. רק לאחר שדרייפוס הושפל וגורש למושבת עונשין נידחת בדרום אמריקה, החלו פקפוקים כאלו ואחרים באמינות ההרשעה. במסגרת מסע ציבורי שהובילו קצין המטה הצרפתי ז'ורז' פיקאר והסופר אמיל זולא, נטען שדרייפוס הואשם על לא עוול בכפו, וכי האשם האמיתי הוא הקצין אסטרזהזי. הפרשה טלטלה את צרפת, הפילה ממשלות וגרמה לקרע פנימי רחב ממדים במדינה. לבסוף, לאחר כמעט עשור, הושב דרייפוס לצרפת וזוכה מכל אשמה. פרשת דרייפוס הונצחה בסרטים ובספרים והפכה לסמל לעלילות שווא. בין העיתונאים שסיקרו את פרשת דרייפוס היה העיתונאי האוסטרי תיאודור הרצל, שנכח האנטישמיות שאליה נחשף בבירת הנאורות האירופאית, פריז, כתב את ספרו "מדינת היהודים" והחל לפעול להקמת התנועה הציונית.

מפת עולם